

id. Béky Albert a mezőgazdasági tudományok doktora

Ritka kitüntetés érte gyakorlati erdész kartársaink egyik legkiválóbb s talán legidősebb tagját, amikor a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1951. évi 26. számú törvényerejű rendelete alapján működő Tudományos Minősítő Bizottság Béky Albertnek a „mezőgazdasági tudományok doktora“ fokozatot odaítélte.

Béky Albert az első és egyetlen magyar gyakorlati erdész, aki ezt a rendkívül megtisztelő tudományos fokozatot elnyerte. Ez a kitüntetés jelenti egyúttal az erdőgazdasági munka elismerését is.

Bámulatosan gazdag irodalmi munkásság és meglepő sokoldalúság jellemzi Béky Albertnek eredményekben gazdag, a magyar erdészeti gyakorlat felemelése érdekében kifejtett tevékenységét. Ebből a két szempontból gyakorlati erdésztünkből nemcsak a jelent, de a multat tekintve is — magasan kiemelkedik. Évtizedeken át minden jelentősebb szak kérdésben megnyilatkozik és mindig hoz valami tanulságosat, valami eredeti meglátást, új szempontot, megfigyelést, adatot.

Elősorban a természetet tartotta legfőbb tanítómesterének. Állandóan annak titkait fürkészte. Bármilyen kérdés merült fel, a felettet mindig a természetben igyekezett megtalálni, amelyet folyton figyelt s amelyben állandóan nyitott szemmel járt. A természet pedig nem hagyja cserben, sőt titkainak feltárásával megjutalmazza híveit, hogy nehéz feladatok előtt tisztábban lássanak.

„... ne fogjunk mindjárt a legsilányabb talajba, hanem igyekezzünk ezt előbb erdősítéssel vagy körülvenni, vagy utóbbit legalább úgy indítani és folytatni, hogy a legrosszabb talajrész felé a sorvasztó (bőjtű) szelek irányából közeledjünk, hogy ezt a területet az Alföldön egyébként hamarosan felcseperedő fiatalos mielőbb védje. Így teszi ezt maga az őstermészet is.“ (Erd. L. 1926. 99. o.)

Mindenütt ajánlatos követnünk a természettől nyert irányítást, „... annál inkább ki kell használnunk a természet ujjmutatását ott, ahol a siker eléréséhez minden legcsekélyebb tényezőt is sorompóba kell állítanunk.“ (Erd. L. 1926. 99. o.)

Bátor kezdeményező; bár szolgálatának túlnyomó része hegyvidékre esik, mégis pár évi alföldi működése már elég ahhoz,

hogy tisztán lássa az Alföldfásítás problémáit, a célravezető helyes szempontokat, irányelveket és buzdítson a merész kezdeményezésre: „... engedjünk csak szabad teret a gondolatoknak s főként az új eszméket ne szóljuk le, mert már a történelemből is jól megtanulhattuk, hogy sok jó, de új eszmének keletkezése idején bizony szomorú sorsa volt.“ (Erd. L. 1926. 110. o.)

A gyakorlati szaktanácsadásban viszont nagyon meggondolt előrelátó és óvatos: „... az időjárással... mindig és mindennél úgy számolunk a leghelyesebben, mintha az mindig igen kedvezőtlen volna.“ (Erd. L. 1926. 99. o.) Tehát figyelmeztet, hogy nem szabad könnyelműen kockáztatni a nép vagyonát.

Az Alföldfásítás szempontjából annyira fontos akáckérdésben is mérsékelt és nem áll a szélsőségesek oldalára.

Amit a természettől ellesett, eltanult, igyekszik minél előbb átadni másoknak. Mindig szívvel-lélekkel tanítómestere volt szakmájának. Érdeklődése, tudásszomja az erdőgazdaság egész területére kiterjedt, sőt túl is ment rajta. Egymásután írta a legkülönbözőbb témakörbe vágó csemetenevelés, alföldfásítás, erdőrendezés, erdőbecslés, állományápolás, természetes és mesterséges felújítás, gyertyán-

kérdés, szakoktatás, legelőfásítás, gazdasági fásítás, kopárfásítás, méhészet), közérthető, egyszerű és világosan megfogalmazott, mindig érdekes és tanulságos cikkeket, amelyek rendszeresen időszerűek is voltak.

1923-ban született meg az alföldfásítási törvény, amelyet különböző rendeletek egészítettek ki s amelyek mind a törvény céljának mielőbbi elérését szorgalmazták. Időközben azonban kitűnt, hogy az Alföld erdősítésével, fásításával szemben, ha sokaknál meg is van a jóakarát, de hiányzik a szaktudás, ami a siker eléréséhez mégis elengedhetetlen.

Ez indította erdészetünk akkori vezetőjét arra, hogy 1931-ben megbízást adjon a már akkor nyugalomban levő Béky Albertnek „Útmutatás az Alföld fásításának munkájához“ című könyvecske megírására.

Hogy a fásítási munkálatok eredményes kiviteléhez milyen nagy szükség volt ilyen gyakorlati, oktatójellegű munka kibocsátására, bizonyítja az, hogy az első kiadás 4000 példánya egy éven belül elfogyott s hogy a gazdag tapasztalatokkal rendelkező, de kitűnő pedagógiai érzékkel is megáldott Béky Albert milyen hasznos könyvecskét írt, láthatjuk abból, hogy gyors egymásutánban még további három kiadást ért meg.

Ezzel a gyakorlati célú, de elméletileg is jól megalapozott kis munkával rendkívül jó szolgálatot tett, hathatós segítséget nyújtott és nyújt ma is az alföldfásítás ügyének, de ezzel egyúttal kitörül-

hetetlenül beírta nevét az alföldfásítás történetébe.

„Fajokban való túlzott válogatás helyett igyekezzünk jó munkát végeztetni.“ (Erd. L. 1926. 105. sz.) írja egy helyen. Ezt a „jó munkát“ szorgalmazta egész pályafutása alatt és ennek a „jó munká“-nak jegyében született meg a tárgyalt könyvecske is, melynek tanításai szerzőjének elévülhetetlen érdemeket szereztek.

De Béky Albert itt sem áll meg. Nem elégszik meg azzal, hogy az Alföldre került szakemberek ismereteit bővítsé az Alföld sajátos viszonyainak megfelelően. Sokkal szélesebb körben igyekszik híveket szerezni az alföldfásítás ügyének. Több mint 60 cikkben ismerteti, népszerűsíti az erdőgazdálkodás, az erdőtelepítés, fásítás tárgykörébe vágó gyakorlati kérdéseket főleg a *Köztelek*, valamint a *Tiszántúli Gazdák* hasábjain.

Már ebből a túlrövidre szabott ismertetésből is kitűnik, hogy a Tudományos Minősítő Bizottság döntése mennyire komoly érdemeket jutalmazott.

Mi pedig, a magyar erdőgazdaság, de különösen az alföldfásítás dolgozói ezen kitüntetés alkalmával mélyeséges tisztelettel, szeretettel és nagybecsüléssel köszöntjük Béky Albertet és köszöntjük a sikeres munka érdekében kifejtett fáradhatatlan kutató munkásságát, tanítását, útmutatásait.

Magyar Pál

a biológiai tudományok
doktora

Nagyjelentőségű támogatásban részesülnek kiváló munkát végző erdőgazdasági gyakorlati szakembereink

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata alapján a földművelésügyi miniszter 1954. január hó 1-től kezdődően a következő dolgozók részére kiemelt fizetést állapított meg:

Szántó István erdőművelési előadó, Tamási Erdőgazdaság	havi 3800.— Ft
Balsay László erdőművelési főmérnök, Győri Erdőgazdaság	havi 3800.— Ft
Somogyi Zoltán főmérnök, Pécs Mecsekkeleti Erdőgazdaság	havi 3600.— Ft

Ez a hivatalosan kiadott rövid híradás a maga egyszerűségében is igen nagy

viszhangra talált, különösen a külső gyakorlati szakemberek körében.

A kiemelés tényében és a megállapított összeg nagyságában először is szocialista bérezési rendszerünk alaptörvénye jut érvényre — a „több és jobb munkáért nagyobb bért“. Kifejeződik benne azonban gazdának az erdőgazdasági munkának gazdasági rendszerünkben való fokozott megbecsülése és a felső vezetésnek élénk figyelme a külső gyakorlatban működő dolgozók iránt. A kiemelés már elért eredmények alapján, különlegesen kifejtett munkát jutalmaz és módot kíván adni annak további zavartalan kifejtéséhez.

A legmélyebb hatást a kiemelés ter-